

[Justitsministeren]

del af forslaget svarer faktisk til gældende ret. Det nye, som Fremskridtspartiet foreslår, er, at der ikke længere skal kunne fastsættes tidsubegrænset bidrag, men derimod under visse omstændigheder bidrag, der overstiger 10 år, nemlig hvis ægteskabet har haft en varighed af mindst 25 år og den bidragsberettigede er over 50 år og enten er uden uddannelse eller uden erhvervs erfaring.

Ifølge bemærkningerne begrundes forslaget med, at der i praksis ikke kun er tale om pålæggelse af tidsubegrænset bidragspligt i tilfælde, hvor der foreligger særlige omstændigheder. Fremskridtspartiet mener derimod, at tidsubestemt bidragspligt bliver brugt som en helt almindelig afgørelse. Jeg kan ikke af beslutningsforslaget se, hvordan forslagsstillerne når frem til denne konklusion.

Ifølge de undersøgelser, som forslagsstillerne henviser til, har det jo vist sig, at antallet af sager, hvor der fastsættes tidsubegrænset bidrag, er faldet meget væsentligt i perioden fra 1981-82 til 1988-90. Hertil kommer, at en undersøgelse, der er foretaget af domme, der er afsagt af landsretterne i 1991-92, viser et yderligere fald i antallet af sager, hvor der pålægges tidsubegrænset bidragspligt.

Tallene fra disse undersøgelser viser, at der skal være tale om ægteskab i 20 år eller mere, før det kan komme på tale at pålægge tidsubegrænset bidrag. I disse langvarige ægteskaber blev der ved landsretterne i 1981-82 pålagt tidsubegrænset bidrag i 56 pct. af sagerne. I 1984-85 var andelen 45 pct., i 1988-89 faldt den til 30 pct., og i 1991-92 er andelen faldet yderligere, nemlig til 25 pct.

I absolutte tal svarer dette til, at der 1981-82 ved landsretterne blev pålagt tidsubegrænset bidrag i 41 af 73 sager vedrørende ægteskaber, der havde været i 20 år eller mere, mens det i 1991-92 var i 9 af 36 ægteskaber.

Min konklusion på grundlag af dette materiale er vel ikke overraskende den modsatte af forslagsstillerne, nemlig at det er sjældent, at der fastsættes tidsubegrænset bidragspligt.

Når man taler om tidsubegrænset bidragspligt, skal man også være opmærksom på, at tidsubegrænset bidrag i realiteten kun skal betales i en tidsbestemt periode. I praksis aftrappes et tidsubegrænset bidrag nemlig, når der er betalt bidrag i en periode, der svarer til ægteskabets varighed.

Endelig har det også betydning for pligten til at betale tidsubegrænset bidrag, om parterne fortsat har evne og behov herfor. Hvis parternes indtægter ændrer sig f.eks. som følge af sygdom, arbejdsløshed eller pensionering, vil bidraget på anmodning blive ændret. Det kan derfor f.eks. forekomme, at tidsubegrænset bidrag få år efter skilsmissen fastsættes til nul kroner, fordi manden ikke længere har økonomisk mulighed for at betale bidrag. Tidsubegrænset bidrag er altså ikke en ubetinget pligt til at betale bidrag i al tid fremover.

Det er imidlertid efter min opfattelse rigtigt at fastsætte tidsubegrænset bidrag i de tilfælde, hvor den ene af ægtefællerne – og det er jo oftest hustruen – efter aftale med den anden ægtefælle opgiver en uddannelse og et arbejdsliv for i stedet at tage sig af børnene og hjemmet, så manden kan hellige sig sin karriere.

Hvis ægteskabet går i stykker efter 25 år på denne måde, er det ikke rimeligt, at kvinden i 50-års-alderen efter kort tid ikke længere kan få bidrag fra manden, mens manden kan fortsætte den levestandard, som er skabt ved hjælp af ægtefællernes aftale om arbejdsdelingen under ægteskabet.

Jeg er naturligvis opmærksom på, at udviklingen har medført, at kvinder i dag i meget høj grad gør sig gældende på arbejdsmarkedet, og at det derfor i fremtiden formentlig kun i et begrænset omfang vil forekomme, at konen ofrer uddannelse og arbejde for at tage sig af manden og børnene; men det vil forekomme. Man kunne måske også tænke sig, at det i nogle tilfælde fremover vil være manden, der gennem et langt ægteskab har tilsidesat sin egen uddannelse og sine muligheder på arbejdsmarkedet til fordel for den kvindelige parts karriere.

Jeg mener derfor, at tiden og udviklingen endnu ikke er kommet til dette punkt, hvor det er rigtigt og rimeligt helt at afskaffe adgangen til i disse særlige og stadig sjældnere tilfælde at kunne fastsætte et bidrag, der ikke på forhånd er begrænset til en bestemt periode. Jeg vil ikke afvise, at den dag kan komme, men det er for tidligt at gøre det nu kun ca. 4 år efter, at et meget bredt flertal i Folketinget ændrede og begrænsede området for tidsubegrænset bidragspligt.

Med hensyn til det andet punkt i beslutningsforslaget, der drejer sig om ligestillingen